

тамо приѣмѣть гости, која рѣчь и Турци тѣ еж освоили и казвѣтъ *дамъ*, нѣ тѣ е наша по-стара рѣчь отъ *домъ*.

Кога то разложиме рѣчь тѣж *домъ* или *дамъ* съ ключа българскаго ꙗзыка, находиме въ коренный слогъ *да* кое е глагола *дати*, находиме лично то мѣстоймяние *МА* = *мен* и која буквално значи *дадено ментъ*, т. е. мое притяжание, *домъ* или *дамъ*.

Нека сега всѣкъ здравомыслящъ чловѣкъ разсѣди и рѣши, ако отъ латинское *mea domina* е станѣло *domna*, *donna* и *dame*, какъ то иска да кажи Г. Max Müller. По право бы было господство му да кажи чи отъ латинское *domus*, кое е *домъ* съ прибавено то окончание на *us* и тогава господство му бы былъ по крайнѣкъ мѣрѣ слѣдственъ съ мысли тѣ кои то иска да потвърди въ вышерѣчно то си съчинение!

Отъ това кратко сравнение всѣкъ безпрѣстрастень ꙗзыкоиспытатель мож да разсѣди: какво съкровиште има въ себе си българскый нашъ до сега прѣзираемъ ꙗзыкъ!

Рѣчь та *носъ* на българскы можи ѿ ся узна първобытно то значение, кату ся сравни съ глаголъ *носѣжъ*, *из-носѣжмъ*, *носъ*, значи из-несено, издадено на навънь нѣшто. И дѣйствительно *носа* не е друго нѣшто освѣнь една издадена на навънь отъ лице то чловѣка или животнихъ частица тѣла. *Носъ* ся казва ꙗкоште и едно издадено мѣсто отъ земѣж тѣж въ водѣж и проч. На сичкы тѣ почти европѣйскы стары и новы ꙗзыцы, освѣнь елинскаго, *носъ* ся казва се *носъ*, латин. *nasus*, франц. *nez* — *незъ* = *носъ*, на инглешкы *nose* = *носъ* и проч. На елинскы *ῥίν* (*ῥίς*) *ῥίνος* = *ринъ*, а на простогръцкы *ῤῶτη* = *мити*. Ако ся отправи въпросъ на елинскы тѣ словопроизводцы, какво значение имѣть тыя рѣчы? отговоръ имъ *ῤῶτῆτος* *λέξεις* = първобытни рѣчи, и друго ништо! Нѣ кату сравниме нашый глаголъ *ринѣжъ*, *из-ринѣжмъ* = *из-носѣжмъ* на вънь, видимъ чи *ῥίν* = *ринъ*, значи из-рынато, из-несено на вънь нѣшто, *носъ*. Тѣж исто кату сравниме и глаголя *мытѣжъ*, *из-мытѣжмъ*, виждеме чи *ῤῶτη* = *мытѣжъ*, значи из-мытено, из-несено на вънь нѣшто *носъ*.

Eugène Burnouf = Евгений Бурнуфъ въ свое то си драгоценно съчинение: *Commentaire sur le Yasna* etc. Упрѣдѣляшть въ кратцѣкъ зандекаго ꙗзыка говори:

1° Radicaux zends qui appartiennent à peu près exclusivement au langage des Védas ou au plus ancien sanscrit, tres-rares dans les langues grecque et latine, plus communs dans les langues germaniques.

2° Radicaux zends qui ne se trouvent pas dans le sanscrit classique, mais qui, étant mentionnés dans les listes de racines, ont certainement appartenu à la langue, et vraisemblablement à son état le plus ancien; cette classe nombreuse est rare dans les idiomes savants de l'Europe.